

РЕШЕНИЕ

№ 7787

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9081** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от директора на офис „М.“ на ТД на НАП- С. чрез ст. юрисконсулт С. Е. срещу Решение № 20098950 /25.07.2023 г. по НАХД № 623/2021г. по описа на СРС, НО, 102 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 529339-F536911/05.08.2020г., издадено от директора на офис „М.“ на ТД на НАП- С., с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 КСО, във вр. с чл.4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ вр. с чл.3, ал.1, т.1, б.„а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ, на „Игемон“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 лева. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба „Игемон“ ЕАД - [населено място], представлявано от изпълнителния директор Н. С. И., чрез адв. С. В. с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На „Игемон“ ЕАД е връчено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения на задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № 1553-04-75/01.11.2019г. на основание чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК, като от дружеството са представени част от изисканите документи на 14.11.2019г. Във връзка с ИПДПОЗЛ с изх. № 1553-04-75/01.11.2019г. от „Игемон“ ЕАД е представен договор за управление и контрол от 14.09.2014г., сключен между дружеството и Н. С. И., ЕГН [ЕГН], като същата е назначена за изпълнителен директор в дружеството. Установено е, че „Игемон“ ЕАД, в качеството си на работодател и осигурител по смисъла на чл.5, ал.4, т.1 КСО, не е подало декларация образец № 1 за Н. С. И. с „Данни за осигуреното лице“ за месец септември 2019г. в установения с разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ срок във вр. с чл.5, ал.4, т.1 КСО, както и чл.3, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ. Според чл.4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019г. срокът за подаване на декларация образец № 1 за всеки календарен месец е 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, като за месец септември 2019г., крайният срок за подаване на декларация образец № 1 е 25.10.2019г. Констатирано е, че декларация не е подавана до издаване на НП, като закъснението е повече от девет месеца. Като дата на извършване на нарушението е посочена 26.10.2019г.

За това нарушение на „Игемон“ ЕАД е съставен АУАН за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“, от Наредба №Н-13/17.12.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП 529339-F536911/05.08.2020г, издадено от Д. Т. - Директор офис „М.“ на ТД на НАП С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 КСО, във вр. с чл.4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ вр. с чл.3, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ, на „Игемон“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 лева.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са допуснати съществени нарушения на производствените правила- наличие на съществени противоречия в обстоятелствената част и диспозитива на АУАН, съчетано и с неправилна и непълна правна квалификация, която не е съответна на обстоятелствената част на АУАН в противоречие с оглед императивното правило на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН. Като съществено нарушение, съдът е приел и позоваването от страна на АНО на Наредба № Н-13/17.12.2019г., която към момента на нарушението не е била действаща, което е

довело до неправилна правна квалификация. СРС е направил извод за наличие на съществени несъответствия в обстоятелствената част на АУАН и НП, доколкото в тях са посочени различни констатации и различни правни квалификации на деянието, като за първи път в НП е уточнено, че нарушението се отнася именно за лицето Н. С. И.. Освен многобройните съществени процесуални нарушения, СРС се е мотивирал и с необоснованост на повдигнатото обвинение, тъй като „Игемон“ ЕАД няма качеството на работодател и осигурител по отношение на изпълнителния директор Н. И., с която има облигационни отношения по силата на договор за управление от 14.09.2014г. Освен това, районният съд се е аргументирал, че АНО не е събрал никакви доказателства дали на лицето Н. С. И. е било изплащано възнаграждение в рамките на целия мандат като член на Съвета на директорите от 14.09.2014г. до 01.09.2019г. в уговорените по договора за управление размери.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Разпоредбата на чл.5, ал.4, т.1 КСО предвижда, че осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съгласно чл.5, ал.6 КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал.4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Посочената наредба, приета от министъра на финансите е именно Наредба № Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица като чл.3, ал.1, т.1, б."а" от нея предвижда, че декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което, до извършване на дължимото действие, нарушението се осъществява от субекта непрекъснато, т.е. налице е т.нар. продължено нарушение. До момента на проверката, нарушението не е било преустановено. В случай на продължено нарушение то се счита извършено на датата на довършване - касае се за извършване на последваща периодична проверка, в който случай датата на довършване на нарушението следва да е датата на проверката, защото именно на тази дата дружеството не е било изпълнило задължението си. Датата на проверката изхожда от отправеното от ТД на НАП-С. искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото дружество, с изх. № 1553-04-75/01.11.2019г. Настоящият съдебен състав споделя мотивираният извод на СРС, че АНО неправилно е определил датата на извършеното нарушение и е посочил различни дати в НП, с което е налице неяснота в административнонаказателното обвинение.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд и по отношение на

неприложимостта на цитираната в АУАН, а оттам и в наказателното постановление Наредба № Н-13/17.12.2019г., тъй като към момента на установяване на нарушението, а именно месец ноември 2019г., същата все още не е била действащо право. Съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията на Република България "всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок". Наредба № Н-13/17.12.2019 г. е обн., ДВ, бр. 1 от 3.01.2020г., в сила от 3.01.2020г. съгласно § 8 от ПЗР. Ето защо с посочването на Наредба № Н-13/17.12.2019г. за констатирано нарушение през месец ноември 2019г., когато тази наредба все още не е била действащо право, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение. В НП е посочена като нарушена разпоредба от тази все още недействаща наредба, а не от действалата преди нея, по време на нарушението. Нарушението е съществено, тъй като засяга съществен реквизит на НП по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН - посочването на разпоредбите, които са били нарушени.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева за процесуално представителство пред АССГ, съгласно представен договор за правна помощ. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20098950 /25.07.2023 г. по НАХД № 623/2021г. по описа на СРС, НО, 102 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 529339-F536911/05.08.2020г., издадено от директора на офис „М.“ на ТД на НАП- С.. **ОСЪЖДА** ЦУ на НАП да заплати на „Игемон“ ЕАД - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Н. С. И., съдебни разноси по делото в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.